

Durante la comida, admirablement servida per el conegut fondista Pedro Iglesias, reinó la major cordialitat entre los comensales versando las conversaciones en la dura lección que ha sufrido el caciquismo de la Lliga en este distrito en las pasadas elecciones municipales.

Al descorcharse el champagne, en nombre de la comisión organizadora ofreció el banquete a los concejales electos del distrito, el consecuente republicano de esta villa don Esteban Garrell, quien, en sentidas y elocuentes frases, ofreció dos magníficas *corbeilles* a las distinguidas señoras madre y esposa de don Francisco Torras, para que lo que las mismas significan puedan compensar en algo las amarguras por ellas sufridas a causa de la indigna campaña seguida contra dicho señor.

También alzaron la copa para que en breve sea un hecho la regeneración total del distrito, representantes de La Garriga, Vich, Torelló, Tona y Badalona, así como el concejal electo don Juan Montaña.

El señor Torras, a quien se tributa calurosa ovación, agradece, en elocuentes frases, las de afecto y consideración que se le dirigieran. Hace constar que ostenta la representación del digno candidato a cortes por este distrito don Andrés de Boét; quien, en la imposibilidad de asistir al banquete por retenerle en la Corte asuntos relacionados con su cargo de Consejero de Fomento, ha enviado afectuoso telegrama de adhesión.

Dió además cuenta de la del celoso alcalde de Badalona señor Casas y de la de don Francisco Mas, entusiasta republicano, de quien hizo el señor Torras gran elogio por sus valientes campañas contra el caciquismo en esta villa de la que está desterrado por delito de imprenta. Con muchos aplausos fué recibida la lectura de las mentadas adhesiones.

Ofreció el señor Torras no defraudar las esperanzas que en la coalición liberal cifrara el cuerpo electoral, ya que su gestión en el consistorio habría de ser continuación de la desarrollada hasta el presente y que había merecido por la Delegación de Hacienda se les diera patente de honradez que no otra cosa significa la exención de responsabilidades de que se hizo objeto a los concejales de la minoría liberal demócrata ha de campar en todos sus actos.

El señor Torras fué muy felicitado por su notabilísimo discurso.

Al finalizar los discursos, la reputada banda de Alba de Tormes bajo la experta batuta del notable maestro don Rafael Comas, interpretó magistralmente escogidas composiciones.

Es el ánimo de los granollerenses, perdurará, a no dudar, el recuerdo de tan importante a la par que simpática fiesta.

T. S.

Contestant a uns comentaris

Varies són les causes que m'obliguen a prendre la ploma per a contestar a l'article que, amb el títol de «Sempre s'han de fer conèixer», publica «La Comarca», en el seu número corresponent a la setmana passada, copiant i comentant altre article publicat en el periòdic «Ausetania», de Vich.

Com a president que m'honro en ésser del «Sport Club Granollers», no puc deixar passar sense protesta varies inexactituds que conté el sudit article, ni puc permetre que s'el fassi

DIETARIOS y CALENDARIOS para 1916

Véndense en la Imprenta GARRELL

responsable de coses ocorregudes fóra del seu camp de joc; com també protesto fermament de que's vulgui fer passar a tot un poble pel mateix nivell, a causa d'una criaturada, que'ls mateixos visitants regonegueren que no valia la pena d'ocupar-se'n.

Jo prego als simpàtics jugadors i persones que'ls acompanyaren en sa visita a aquesta població, que no prenguin com a descortesia el no haver trobat ningú a l'estació que'ls anés a rebre com mereixien, puix la Junta nomenà de son sí a dos individus per a complir aquest deure, que no'l compliren degut a causes imprevisibles que se'ls presentaren. En nom doncs, dels únics que'n són responsables els prego que dispensin aquesta primera i única falta de que pot culpar-se a la nostra Societat.

Si allà on celebrem nostres partits *no és camp de foot-ball, ni ho sembla*, no és culpa dels socis que componen el club, la major part dels quals som senzills obrers que creiem fer prou a l'encarrilar al jovent que va pujant envers un camí molt diferent del que'ls assenyalen el café i altres locals per l'istil, fent-li sentir amor a la cultura física, perquè, al conèixer les bel·leses d'aquesta, vulgui també enlairar-se en la seva part moral. Entre els que s'imposen aquesta obligació noble, n'hi ha molts que, per a pagar la quota mensual d'una pesseta han de fer més equilibris que en Dato ha fet per a seguir en el poder.

Els que'n tenen la culpa són aquest senyors que fruit una alta posició social i tenint sempre als llavis la paraula cultura, quant se'ls visita per a demanals'hi que cooperin materialment a una festa que s'organitza amb l'exclusiu fi d'honrar-la, donen una misèria, com si donessin una caritat i en una forma que fa enrogir les galtes de vergonya als que accepten l'encàrrec de visitar-los.

Posats a dir les coses, s'han de dir totes i, com més clares, millor. Però l'articulista de «Ausetania» diu únicament que'ls visitants fóren insultats grollerament, sense dir els motius que donaren.

El que firma, que va actuar de *referée* —bé o malament— però va actuar en fi, vol fer constar que per part d'alguns casi es provocaren els insults; recordin, sino, que durant la primera part vaig veure'm obligat a amonestar dugues vegades seguides a un jugador vigatà que semblava no portar altra finalitat que desgraciar als seus contrincants; recordin que dos dels seus jugadors volgueren fer demostració en ple camp, de conèixer la boxa lliurant-se d'ésser expulsats perquè's tractava d'un partit amistós, (per cert que després vaig saber que un d'ells no era pas la primera vegada que volia demostrar la força dels seus punys en un camp de foot-ball); recordin també que a la mitja part es retrassà uns minuts el partit, esperant un jugador vigatà que ningú sabia on era.

Tot plegat, l'haver dit alguns d'ells que, *d'una manera o altra* volien entrar mitja dotzena de *goals*; els incidents del partit, deguts tots a la poca correcció en el jugar per part d'alguns de sos *equipiers*; pel somriure irònic

amb que acolliren la notícia d'haver-se'ns robat les portes, la nit anterior; els crits amb que algún jugador posava a prova els seus pulmons, tot contribuí a que's produís una excitació general que feu que un estol de vailets —no n'hi havia cap que tingués 14 anys— donés un espectacle que nosaltres som els primers de doldre'ns-en; encara que no s'hauria produït si, per casualitat, pels encontorns del camp s'hi havés trobat, vetllant per l'ordre públic, algún agent d'autoritat.

Degut sens dubte a causes locals d'aquella població, o per a fer reclam del seu equip, fent resaltar la victòria que obtingueren, diu l'articulista que nosaltres hem vençut al primer *team* de l'*Atlètic*, de Sabadell. Sab de sobres, si és que vol saber-ho, que l'*Atlètic* és de primera lliga, i que han de passar molts dies abans que, tant ells com nosaltres, podem lluitar amb son primer *team*, amb probabilitats de tocar pilota.

Per a acabar, a l'anònim comentarista de «La Comarca», que, segons diu, *la cara l'hi queia de vergonya*; però que segurament no's va prendre la molestia d'anar a veure el partit, dec fer-li un prec en nom de l'entitat que immerescudament m'honro en presidir y representar, i és, que fassi'l favor de dir, avalant-ho amb proves, qui són els que, segons ell, formen part del «Granollers Sport Club», essent d'una incultura regoneguda.

Mentres no ho fassi així, seguirem creient que tots els que l'integren són tant dignes, almenys com pugui ser-ho ell; no deixant-nos in fluir de cap manera, per tot el que puguin escriure entre ratlles els que sols saben mirar les coses baix un interès polític o particularíssim.

Joan Carreras

LOCALES

Ha sido agraciado con la encomienda de la orden de Muley Jusef, nuestro distinguido amigo el bizarro Jefe de las fuerzas regulares indígenas de Melilla don Angel Rodríguez del Barrio.

Reciba nuestro sincero parabién.

Viéronse animadísimos los bailes celebrados el pasado Domingo en La Unión Liberal que fueron amenizados por la celebrada banda de Alba de Tormes.

EL DEMÓCRATA

Venta y suscripción en la Casa Garrell

Calle de Clavé : Imprenta

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS